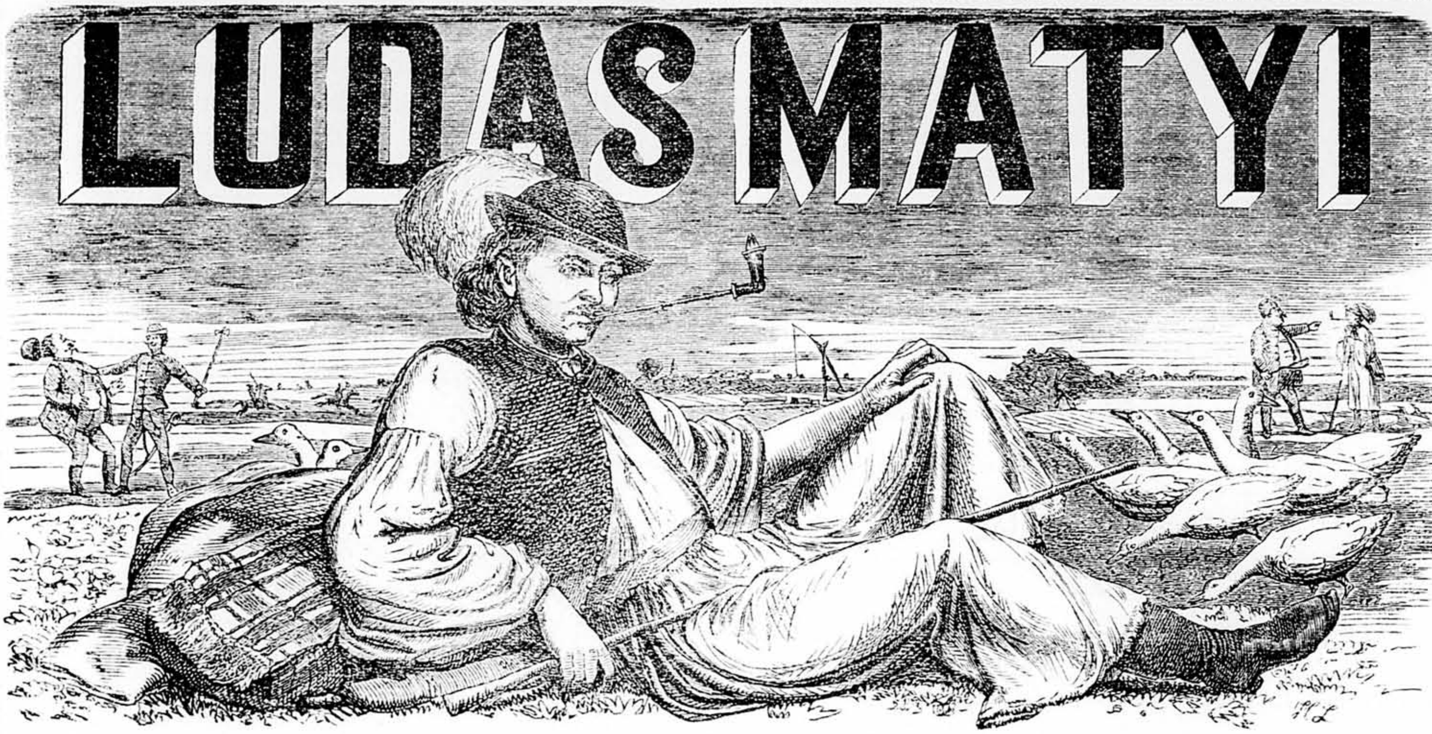

a magyar nép mulattató képes ujsága.

II ÉVFOLYAM. Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt, 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Magyar-utcza 1-ső szám alá küldendő.	Pest, május 17. 1868. 20. szám.	Gyüjtőkne öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	SZERKESZTŐI IRODA: Magyarutcza 1. sz. ide küldendő mindenféle kézira mely Ludas Matyinak van szánva.

Pecsovics celebritások albuma.

XV.

XVI.

Nr. 15. Ime Győr városa hires professora!
A státusadósság ismert protektora!
A közösügyeknek hirneves doctora!
A majoritásnak számtan preceptora!
A ki éjjel nappal csak azt kalkulálja;
Menyi terhet, adót bir még a nép válla?
Hazánk kincs bányáit ujjain számlálja;
És azt rendkivüli gazdagnak találja,
Ezért egy cseppet sem sokalja a quótát, ...
Habár a rajxrátban azt ránk duplán rótták
Szóval Kaucz Uram! a deák párt java,
Fizess magyar! fizess... ez az ő jelszava!

Nr. 16. A kit itt szemeid lepingálva látnak;
Veterán bajnoka ö a Deák pártnak
Hol a hatalom van mindig ott találod —
Most igen szereti az urhatnámságot.
Ehhez pedig most már nincs elég kristussa
Elpárolgott szépen roppant ősi jussa —
Mert a tanczosnőkre vala nagy gusztussa.
De most már ezekre sincs appetitussa
Barátom! nézd meg jól ez örmény lovagot
A mennyi vagyonon hősünk már tuladott
Ha csak század része volna annak enyém:
Ludas Matyit bizony én nem szerkeszteném.

Eredeti levelek.

LXV.

Édes jó czimborám Matyi!

Még azt mondják, hogy én vagyok a legnagyobb paraszt az egész országba? De csak ember vagyok azért ugyi komám? oszt nem olyan ordináré marha a melyik akármiféle . . . . gazzal megelégszik. Tudom én azt pajtás! hogy ugy szeretnék az embert a mai világba, ha minderre rábillentené a fejit a mit azok a nagy urak akarnak — de már én csak megkövetem szépen, — nem vagyok olyan bolond, hogy ha árat ütnek a tomporámba, hogy még arra is azt mondjam hogy jól esik.

Hejj pajtás! most is tele van már a magyar ember begye minden rosszal, a mit ugy kintelensigbül kellett elnyelni, dehogy hallgatom el a mi nem az én gusztusomhoz való, hát ha felakasztanának. Mert hát láddi pajtás! illik már az, hogy a ki sem nem tolvaj, sem nem zsivány, hanem becsületes uriember, hogy hát azt ugy elfogják, mint akármiféle más gazembert.

Hejj ecsém! csak annak vagyok én a mondója, hogy hát kár a hatalommal ugy vissza élni, mert hát paraszt példába szólva: „hun len a kerék a talpával, hun fenn,“ lehet még más világ is pajtás! oszt elérkezhetik a visszafizetés órája — forgandó a sors kereke.

Pajtás! nem mondanád meg azt nékem, hogy milyen állat vagy állapot az, amit ugy hittok ti Pesten hogy „b a l k ö z é p“, tudja feki ugy hinám én ezt inkább, hogy b é l k ö z é p; mert hát ott van az emberbe az emisztő, oszt ezek is olyanok hogy már mahonap felemisztik magokat j o b b o l d a l l á.

Nem hiába mondtam én azt pajtás! hogy a hetes szám gonosz szám, — ihol van ni, hét ember itélt el, a hétszemélyes táblán sem kaptál pardont, most meg a hetedik numerosos szobába quártélyozol; a bün is hétféle azt mondják a tudósok, de hála istennek, ezek közt nincs a s z a b a d s á g é r z e t e, mert ezt még a leg istentöl elrugaszkodottabb se meri bünnek nevezni.

Na pajtás! megint olvastam Kossuth Lajos tekintetes uram levelit, hogy az isten áldja meg ü kigyelmét, — ettöl gebed meg az a feki ittzakai ujság. No hiszen pajtás! láttam már ilyet is, hanem hiszen kinlódik is a gazdája, mert mahónap olyan hosszu lesz, hogy még ha felakarják magasztalni, kötél sem kell neki.

Olvastam azt is pajtás! hogy nimet országba milyen democrata kör van, Grátz városában? — csak pajtás mahónap azt mondjuk, hogy nincs párja a nimetnek! oda kiabáljik bezzeg a miniszteriom, — osztán még az a nyavalyás esti ujság kurutyol a felöl, hogy milyennek kell a demokrata körnek lenni, nem a kend eszéhez való az atyafi. Az ükeme beszidjire is ellehet mondani, hogy ökörtül lú tanács.

Az ükeme lapjának is csak itczakára szól az esze, mikor más becsületes ember aludni megy, oszt akkor ü keme legokosabb, mikor maga van ibren eyyedül, — a ki pedig itczakára kél fel, megverte azt az uristen, mert a huhogó bagjok is ekkor járnak az istenteremtették Hallgassik hát ükeme, mert ha uj csapót fonok a karikásomra, tudom istenem meg nem köszöni a büre.

Ni pajtás Matyi! mondd meg fövadász uramnak, hogy, ha már igy meggyül a baja a becsülletes emberekkel, azt komendálom neki, hogy fogad-

jik maga mellé egy néhány pandur komiszárust, mert maga már ugyse győzi az áretálást, ott van Rózsa Sándor ért az ahoz, hogy kell elbánni a becsületes emberekkel, s legalább ne becstelenitse meg a pesti polgárságot avval, hogy ha a szabadság híveire véllük tartasson vadászatot.

Na de pajtás! nem irok most többet, hadd jussék a jövő hétre is. Isten áldjon meg

Karakán Marczi, gulyásbojtár

Nógrádi krónika.

Draga baratom! Nagyon trifás eset törtinte minálunk legközelebb!

A szelid báránykak ugyan is megtámadnak fenye vad tigriseket, s elakarnak foglalni nekik barlangjaik, mig pedig azon czilbul, hogy annak filette tanacskozzanak mikint lehetne vad tigrisek fogai szipsigesen kiszedegetnyi?

No de a vad tigrisek sem nem voltak restek! Nosza neki, kivicsoritnak mig ipsigbe levő mirges fogaikat! mire a szelid barankak hősiesen megriteralnak, egészen Hajosy Mor gyarmati usztatója kapujaig, ott azonban allta nekík utjaba maga usztató tulajdonos, és megmonda nekik nagy batorsagval, hogy ü tiszteli ugyan a jámbor birka sereg, mint külön, mint összesigesen, mert hiszen tartja szamokra is usztató, de minthogy mint vad tigris, ü maga is, egisz iletibe nagyon szerete a kövir prida, nem megengedheti, hogy tigrisek elejtise vigett, tanacskozas nala megtartsanak! Ugyi szipen elmondta in mindaztat, a mit majd alabb meg is magyarazok!

Latolsz draga baratom, ilyesmi in képviselö hazba megtanulta, a hol az excellentiás minister urak izs ilyen parabolakba szokjak nagy ügyesen felelgetnyi interpillatyiokra.

No de most elmondok világosba azt, mit fin tebb elbeszilte setitsigbe.

Azt tudolsz draga baratom! hogy most nalunk annyi a part, a hany ember, két ember két part, van józan, van bekapott van riszeg part.

Minden ember tartja maga józan part, a szomszidja pedig riszeg vagy berugott part!

No de leszem még világosabb!

1-ör. Van ugynevezett jozan, szip csindesen hatrafeli haladó part, nagy baj nyeki, hogy Diak Ferencz zaszlóvivü, hasacskajaval nem haladhatja hatrafeli oly gyorsan, mint ük, nagy sebessiggel rohannak visszafeli.

2-or. Van az ugynevezett „közip bal," ezek eleinte voltak mindnyája tigrisek, de miuta Beust ur behajszulta üket Reichsrat — akarok mondanyi delegatusok közösügyes ketreczibe,— azóta nem tudjak „beuszolni."

3-or. Vagyon az ugynevezett „honistak" az az meghonyositott szelid tigrisek partja, — az ö milysiges politikajuk! olyan mint Sanda miszarosnak fejszije, nem oda üti a hova nizi, vagy nem oda nizi a hova üti. Nem hijaba, hogy szerkesztő, nem csak fejen hordja hudvilág, de politikai elve is hol elfogyja, hol megnövi magat.

4-szer. Vigre gyinnek az ugynevezett „fenye gyerekek" vagyis borszopó vad tigrisek; ezek „vogelfrei" allatok, kikre szabadun lüheti mindenki a maga szilpuskaja.

Királyi füvadászmester ur, szorgalmasan tartja is rajuk hajtóvadaszat!

Hallom draga baratom, hogy magat megis duplazta mar.

No de most mar elmondok maga a siralmas tőrtinet!

Hat a jozan hatrafeli haladó part, akarja nalunk megtartani conferentia, s elakarja foglalni iskola tereme, hova tudomanyok megszerzise vigett, kis tigriske kölykök gyülisiznek, no hat azoknak tatikájok opponal és mondja nekik: „hat ti józan part, nem tudjátok mit parancsol a ti mestersiggel megcsinalt majoritas alkotta kormanytok? hogy semmifile nyilvanyos helyen, nem szabad megtartani politikai irtekezlet.

Kirdek én, — nem ti vagytok-e a törviny ellenes part? kik a saját alkotta törvinyteket sem akarjatok respektalyni?

Vegyitek meg rolunk pilda! mi vagyunk most szilid baranykak, ti pedig littetek törvinyszopó tigrisek!"

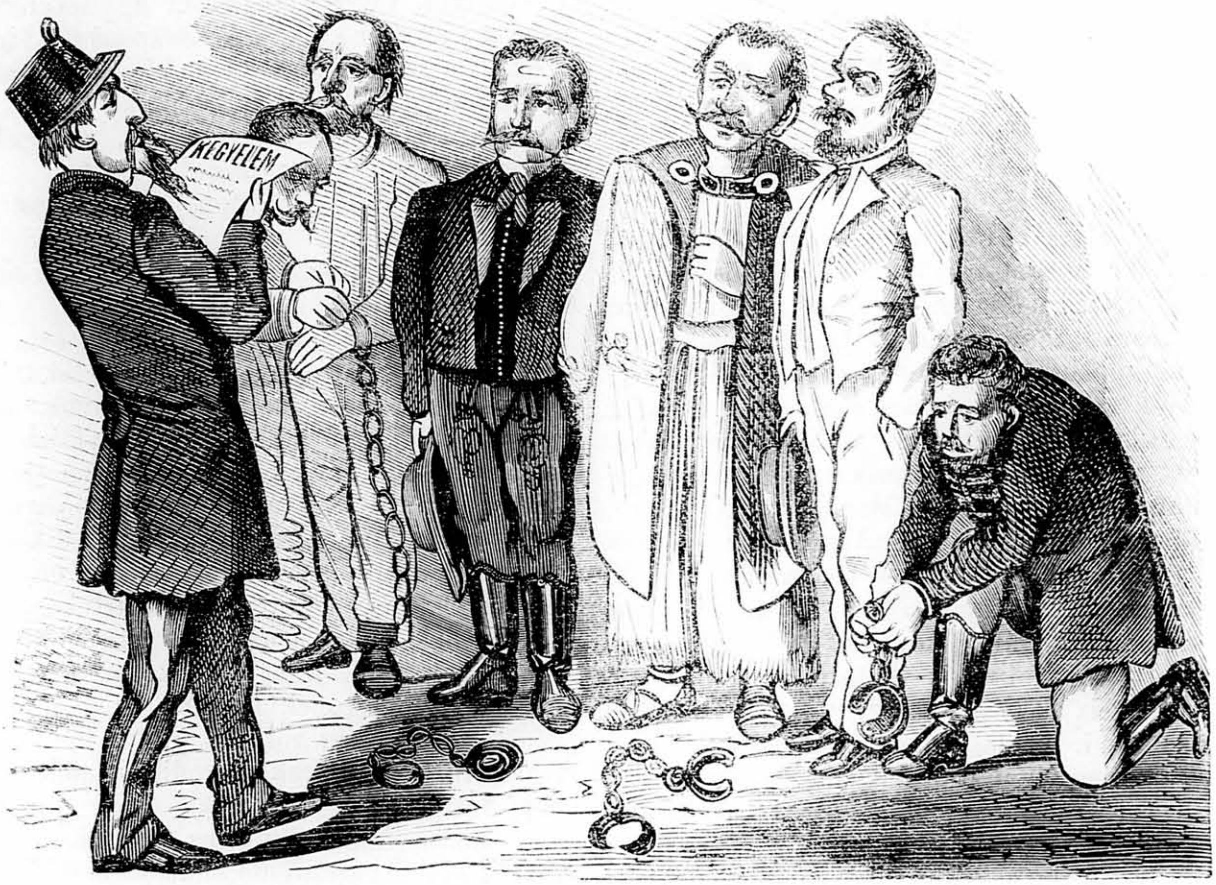
Ezutan neki hajtutta az egisz jozan csapat Hajosy Mór vizes szalodajanak, de megbikacsolta magat ez is. Megalj! nye tovabb! én ugyan tisztelek nagyon jambor barankakat, mert hisz lehet nyirni izs üket; de hogy ha nem lisznek nekem tigris vendigek, kik a jámbor barankakat felfaljak, akkor én csinálok Staats-bankrott, csak hogy én aztán nem találok eszeveszitt Magyarország, ki helyettem adóság kifizeti.

Igy aztán mikor az Ig le, a füld pedig kivetette üket gyomrából, — mit Sturm neki mentek Casino teremnek! itt aztán nem allta nekik senki ellen, csak én bujta zöld asztal ala, is elmondok a mit itt latta és iszlelte.

Ni ni! én messziről hitte öket, mind szelid barankaknak pedig csalódta! Volta ez egész menageria, caskhogy szelid madarkakból össze fogdosva.

Volta köztük vires hasu gimplik, — apró kis ökörszemek; no ezek csak a nagyobb madarkak szarnyaiba kapaszkodva, tudnak magosan felemelkedni, különösen vagy nigy darab mindig egy sas szarnyai alatt jatsz bujosdi.

Alkotmányos szabadság
Jelenben.

Azoknak, — kik jogot és törvényt tapodtak, . . .
Kik csaltak, raboltak, gyilkoltak és loptak, —
Kiket bün sujja nyom, — kedvez a hatalom . . .
Hogy teljék a vadon . . . ereszti szabadon.

Czifra tollu madarkak! csakhogy nincs nekik semmi belirtikijük!

Volt mig küztük vagy két kakuk madarizs, egyik vot köztük egiszen veres, kik ott hagytak fészkeiket, s beleültek idegen fiszekbe.

Szip játika a termiszetnek! hogy egyforma hamisan tudnak inekelni mindkét fészekbe.

Látta mig, egy szip nadi vereb is, ki idegen igalj alatt kelte ki tojásból, s most oly erősen csiripolja, hogy szinte kivan neki az ember, bár soha be nem repülte volna ide.

Ezekből aztan egy ügyes madarasz mester kivalogata a legjobb „hivók“-at, is szarnyra bocsatja üket, az egisz nagy megyibe, szerezni népszerüség követk ző magasztos eszmiknek!

Eligedjük most mig meg a rosszal, ni hogy mig gonoszabb meggyüjjön.

Fogadjuk el most a legrosszabb, mert unokaink mig kaphatjak annal is rosszabb.

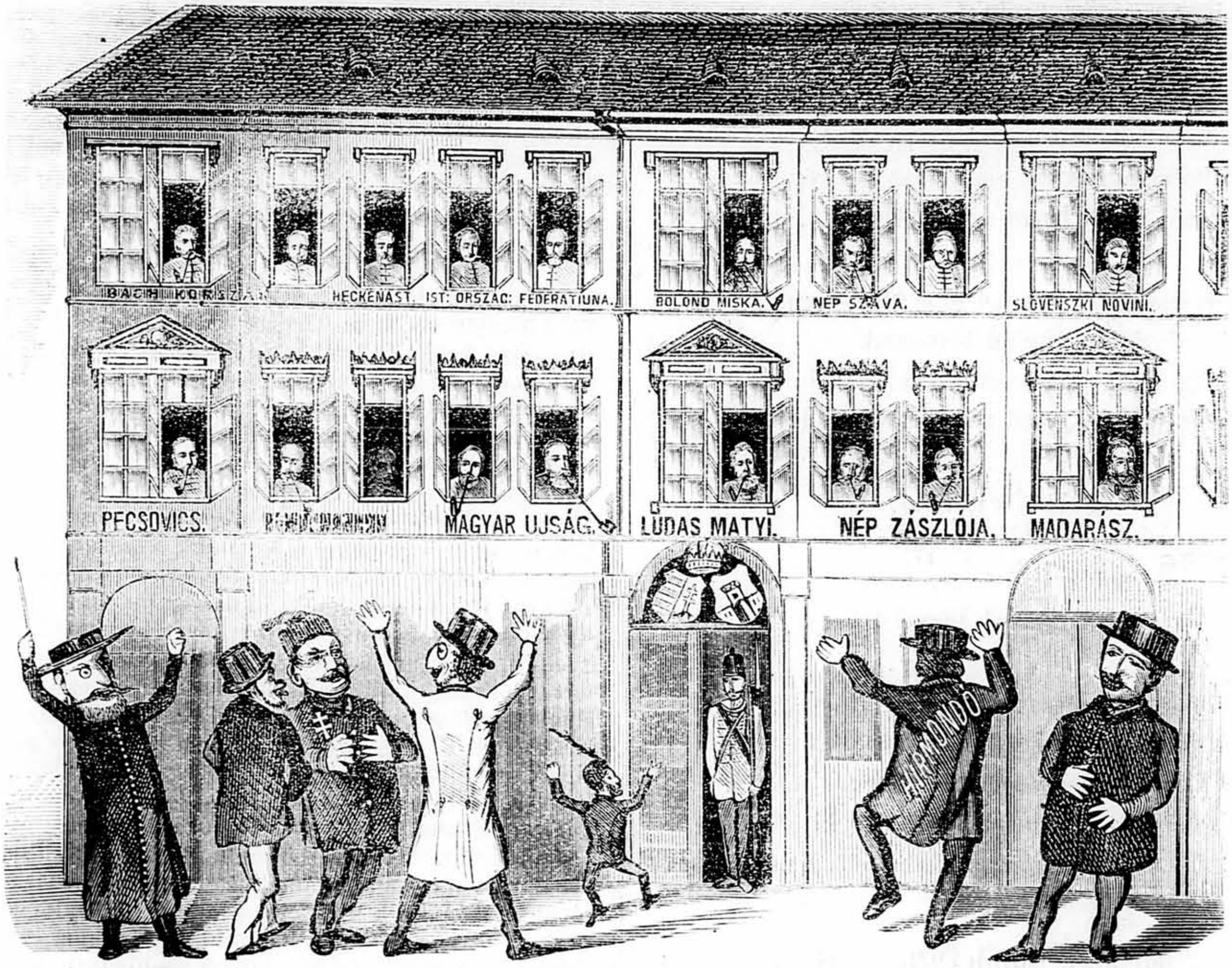
Kirjük szipen a külön hadsereg! de ha nem adnak, eligedjünk meg külön financzezal is. Vigre tartsuk tisztelbe delegatyio, mert az egyedüli ut, mely az egyedül boldogitó reichsrathba vezet.

Ugy-e szip magasztos eszmik! csakhogy azért nem instálja belüle

A vén krónikás.

szép Magyarországban.

Jövőben.

Szegény Ludas Matyi! a tavaszi lóverseny alatt még csak maga nézte, a futtatatásra tódult publikumot a kóter ablakából, — hanem ha oly csőstől hányja Ráth királyi fiskus a sajtópert a kollegák nyakába, mint a hogy megkezdte, az őszi lóverseny sportsmanjait legalább is, ily szép kompániában fogjuk megbámulni.

Pattantyúk.

A vidékről csakugy omlik a sok vigasztaló levél s nagy a sajnálkozás, hogy szegény Matyit elitélték s becsukták.

Nyugodtan tűröm én fogságomat, kedves atyámfiai! vigasztal azon tudat, hogy az esküdtszék ugyan e l i t é l t, — de a közvélemény meg f e l m e n t e t t.

Csikszeredán közelebb egy lakoma alkalmával, bizonyos uri egyéniségnek az a passioja kerekedett, hogy a Borsszem Jankót felolvasta a mulató közönség előtt. Mire aztán a felolvasás véget ért, a hallgató közönség anynyira fellelkesült, hogy a felolvasót e b r u d o n v e t e t t e k i.

A római nagy követet Bécsben, lovaglás közben ütötte meg a . . . guta, s e veszteség felett a konkordatum most már, halálos betegségben sinlik.

No erről a nagykövetről nem lehet elmondani, hogy kimult az urban, mert hát ő biz a lován mult ki.

Csak bolond módi van most a nők között divatban, hátul valami ispitályokban, — s istentudja minő betegségekben meghalt fehér cselédek hajából, akkora kontyot tes nek a bubjokra, hogy a jámbor falusi ember, jó lélekkel hiszi, hogy a meg e g y m á s i k f e j.

Napoleon császár, a római szentszéktől „S t r i m f l i k ö t ő r e n d e t“ fog kapni No ez igazán illetékes megtiszteltetés leend neki, mint p a p u c s h ő s n e k.

(Al)földi zengemény Be—uszt(atónk)hoz.

Adjatok egy sipót, csimpolyát vagy kobzot...
Hadd zengjem érdemét... ki tőlünk elkobzott
Pénzt, vagyont, alkotmányt, hazát, szabadságot, —
S ki kalucsniával vasnyakunkra hágott.

Hadd énekeljem meg a **szász** emberséget, —
Szalmatüzével mely bennünket ugy éget;
Hogy alkotmányunknak ma holnap vet véget... -
Mert orránál fogva huzza a **többséget**.

Légy hát dicsőütve ezennel most **Beusztunk**!
A közös rajxráthba általad beusztunk.
Ravasz egy róka vagy mert hiszen általad...
Képviselők **jobbja**? most mindent által ad.

Általad kivéve szánkból a jó falat,
Általad ledöntve látjuk a védfalat...
Általad szekerünk csak Bécsfelé halad —
Általad **Tiszánk** is Bécsnek termel halat.

Általad még nem rég egyéb is tele ki —
Általad jött Bécsbe fogolykép **Teleky**.
Általad fogynak meg népünknek teleki.,.
Általad megy Bécsbe annak még fele ki.

Csimpolyás.

Eredeti borbélyhivó levél.

közli a kákafalvi husvéti exlegátus.

Az idén Kákafalvára vetődtem legátióba, holott is, ősi szokás szerint tiszteletemre ünnep után, nagyszerü tanács-ivás rendeztetett.

Borozgatás közben felemlitették az atyafiak, hogy nincsen borbélyok s e miatt nagy bajban vannak, — mert a mint megértém, az orvosi szerepet is, ő szokta nálok vinni.

Oh! — mondám, — semmi baj! hiszen komendálok én százat is ha kell, különösen ismerek egyet, ez nagyon jó lenne. Van nekem egy barátom R. J. a ki a pesti orvosi egyetemen tanul s gondoltam hogy milyen jó élcz lesz, ha a nemes tanács, mélységes tanulmánya mellől meg invitálja falu borbélyának.

Csakugyan ugyis lett, s az atyafiak megbizták biró uramat, — mert jegyző épen nem volt, — hogy irjon az illetőnek „hiszen majd a kezéhez szolgáltatja légátus uram."

Biró uram, — a kire sorba következett a biróság, — csakugyan megirta másnap a levelet, s kezeimhez adta, annak rendje és módja szerint. A levél pedig hangzott ilyetén képen:

„Ez Mi megkereső Irás Levelünk az Ns nevezetes, nem külömben Becsülletes szemily, Borbiji mestersiget tanuló jámbor Ifjúnak becsülletes *nek, ennen Tulajdon saját maga kezejibenn, ajánljom hijjányosság nékül.

Tisztejjük, Becsűjjük ecsém Uram érdemes szemijit, minden jókat kivánunk kigyelmínek szemily szerint, nevezetesenn pedig Mink, úgy minten is példának okájér Kákafalvi érdemes elöljárók mint ez üdőszerinti Biráji, a nevezett Helysiginek kivánunk és kegyelmínek nevezetes Előmenetelt az Mestersige folytása vigett.

Ugy jutott vala tudományunkra ez Becsülletes Dejáki fijútúl, az ki is az Nemes Debretczenyi Kollégyijombúl küdődött vót ki az Ünnepi Szent szógálatok Tejesítíse eránt, hogy Ns Pest kössigibe, Vagyis Királyi Füvárossában egísz nagy eskola vóna, a kibe az Borbíji mestersíg tanítódik. Mink evvígett abba vittük, hogy Becsülletes Levelünkkel megkeressük az Ns Borbíji Kollégyiojomot, hogy egy kitanúlt Legint szógállatunkra, nevezetesen pedig, ugymint kőpőjőzis vígett, Nadájozás, Beretválás s más ezféle tudákos Szógállatok eránt, pizünkir küdene, mert ingyenn nem kivánjuk a fáracságát. Mivel hogy pedigtelen,Ecsém Uram félette igen komendálódott vót azon Becsülletos dejáki Ifiju Legátus által, az Ns kössig azt a Dekrétáliomot vígezte, hogy keresnénk meg kigyelmit, ezenn mi tisztessiges levelünkkel, hogy ha ezt e sort elvállalná, jöjjik ez Ns. kössigünkbenn ez Hivatal sorjának tejesítíse eránt. Mert az ki ezelőtt Borbíjunk vót, kicsapódott Riszeges volta miá, nem külömben pedig avvigből, mivelhogy Mert az köpöjözis vígett tudatlanságba lett légyen. Bizonyság Levél azvagy is Testimoniumlevél az Uram Ecsém tanúsága Eránt nem szüksiges, mán csak a stempli vigett is, mert hiszen hogy majd kilátyuk Mink asztat ha vajon nétalántán Ecsém uram micsodás erköcsü vóna, azvagy ha a Virtusába hijányosság találódna, azvagy ha teszem fel az Mestersigbe Stulticiába kapódna, akkor ecsém uram elcsapatódik és az hivatal sorjábúl kitudódik.

Más egyébiránt az Bire vagyis komenczios Taksája lesz ükigyelminek, az kit itt Listába ide irunk la. Az kössigtül 3 esztendőbe egy szür, kalap, minden esztendőnkint 1 pár csizma de nem Rámás, 1 fejelés 2 talpallás 1 Malatz 6 Bangó Flórénumok 1 szekir szalma, 6 font só, 20 fü kender, 2 Disznót hajthat a csürhére. Az 3 nagy ünnepi napokonn, egyegy iczcze törkölypályinka, meg 5 garas husra. Ha Dög esik a Ns kössig Jószágába abbúl is kap Húst.

Az köpöjözisir jár Taksakippenn 2 Garas. Az Beretvállásir esik egy itcze liszt, vagy 5 csü tengeri. Az Nadalyózás Dijurnuma azvagy Taksája 4 Tojás. Az Beretva pedig, a kivel Mink beretválódunk jó Élbe tartógyik mindig. Mivelhogy pedigtelen opszerválódott az vót Borbinak erköcstelen vólta, Ecsém uramra is az a Dekréczijom vigeződött, hogy a személyekkel való Társalkodásra Riszegeskedisre meg más rosszalkodásra Ne agya magát, mert az Helysigbül kihajtódik.

Ha valami Erkőcse leszsz, akkor is az Hivatali sorbúl kitevődik. Minekutánna, hogy minthogy ezek Mind Tudományára estek Kigyelminek, Ha kell az a sor jöjjik Ecsém uram, Ha nem, az se baj, Mer nem erőszak. Mind-

ezeknek Utánna pediglen, Sok Jókat kivánunk kigyelminek, Erőt, Egissiget, szip Előmenetelt a Tanuságba az Virtusosságba, az Tiszteletes Prófessor Uramat is köszöntetjük Mindközönsigesen.

Deliberatum est.

Kelt Kákafalva helységben, Annódomini 1868 Esztendőbe, Dédie Aprillis 20-ik Napjánn.

A nemes község elöljáról és birója.

Nem tudom elfogadta-e az én R... Jancsi barátom borbélyi állomását vagy nem?

De ha Kákafalván mindezideig még nincsen borbély, ugy ezen levél értelmében, ezennel csődöt hirdet arra Ludas Matyi is... concurálhat minden arra való ember.

Adomák.

Országosan esmért dolog az, hogy a cs. k. tüzérség, minden év nyári szakában a Rákos mezején, — a pesti és rákoskereszturi határban — szokta tartani czél lövési gyakorlatját. Mely helyért a kincstár mint Pest városának, mint pedig Rákos-Keresztur községnek, minden éven kialkudott nevezetes összeget szokott kárpótlásul fizetni.

Ezen összeg, Rákos-Kereszturon a községi biró számadásában szokott évenkint bevezettetni.

Azonban az 1866-ik évi porosz hadjárat miatt, — a gyakorlat elmaradván, — természetesen a fizetés is elmaradt.

A mult alkotmányos tisztválasztás alkalmával, egy tudálékos volt falusi jegyzőből választott megyei számvevő,— a rákoskereszturi birói számadás vizsgálása alkalmával kérdezte: hogy miért nincs bevezetve számadásában 1866-ik évre, a czéllövésért bejönni szokott jövedelem? Mely feltett számvevői nehézségre, a leleményes eszü rákoskereszturi jegyzö igy felelt meg:

„Minekutánna a cs. k. tüzérség — 1866-ik évben a czéllövési gyakorlatot nem a Rákos mezején, — hanem S z a d o v á n á l és K ö n i g g r ä t z n é l tartotta meg; ennélfogva fájdalom, a gyakorlati helyért járó illetőség is, — nem a rákoskereszturi község; hanem a berlini kassában fizettetett.“

Szatmár megye közelebbi közgyülésén inditványoztatván, hogy a mérték szabályozást sürgetni kell, a p... i lelkész az inditványt eképen pártolta:

„Elismerem a mérték szabályozás szükségét; legyen országos köb, suly, és hoszmérték, — de a pap vékája és zsákja csak a régi maradjon.“

Az egyszeri debreczeni diák folyvást eltudott beszélni **e** betüvel, és soha se tudtak társai olyan szót kitalálni, mi zavarba hozta volna, és rögtön ne lett volna képes reá **e**-vel felelni. Volt a tanulók közt egy Baltazár nevü, ez is felszólitá, hogy mondja ki hát az ő nevét **e**-vel.

Annál nincs könnyebb, — felelt rögtön a diák, — hát Baltazár = f e j s z e r e t e s z.

Pár csomó szüzdohányt vett az egykori kenesei rektor. Minthogy a vásárt a gyerekek meglátták, hogy a kis buksik elne árulják, jól a szivökre kötötte, hogy meg nemondják a finánczoknak.

Nem sokára, az iskola keritetlen udvarán sétál épen keresztül két vitézlő fináncz, meglátják ezt a fiuk, s elkezdik egymáshoz hangosan kiabálni: „m e g n e m o n d j á t o k á m h o g y r e c t o r a m n a k d o h á n y a v a n,“ A finánczok persze azt hitték, hogy ingerkednek velök a gyermekek, s a rektor dohánya szerencsésen megmenekült.

Meghalt az egyszeri embernek a felesége, elment tehát a paphoz s kéré, hogy mondjon felette egy szép predikátiót.

„Szivesen édes barátom! hanem az itt a főkérdés, hogy mennyit szánt a predikátióra, — szóla a tiszteletes, — mert van 10 frtos, 5 frtos, 3 frtos, és egy forintos predikátióm, de ez utóbbit már magam sem komendálom.“

Az x... i polgártárs ment a vásárra, s magával vitte 8 éves kis unoka öcsesét is. Utközben találkoztak a falu csordájával.

— Nini bácsi, mennyi ökör!

Nem mind ökör az kis öcsém, van közte bika, tehén, bornyu és ökör.

— Mik azok bácsi? —

Hát öcsém, a bika a papa, a tehén a mama, a bornyu pedig te vagy, az ökör — — — — az ökör — — — —

— Tudom már, tudom már, az ökör pedig a bácsi ugy-e?

C z i g á n y. Nemzetes nótárius uram! itt van ezs a páksus, cserélje ki...

N o t á r i u s. Hiszen more, ez a passus már régi, a lovat te még tavaly juliusban vetted.

C z i g á n y: Nem juliusban vettem tekintetes fü fünótárius uram, hanem Tamásiban.

Interpellátiók.

Bizonyos nagy urakhoz.

Ezt a szegény népet — ha megszüntettétek
Csak rabnak tartani és **robotoztatni** . . .
Nem szüntetnétek e még azt is megkérlek,
Hogy ne lehetne a rabot **botoztatni**?

A főtisztelendő papokhoz.

Hogyha szeretitek szegény tanitóknak
Megszaporitani a kötelességét . . .
Szaporitsátok meg derék jó páterek !
Ne a feleséget . . . de az **eleségét**.

Mert még eddigelő a mit a tanitó
Papjától nyert és nyelt, üldözés, félelem,
Ideje volna már, hogy ha ezt pótolná
Ugyanazon részről — egy kis jobb élelem.

Diskurszus

Iczik szomszéd és **Mihály** gazda között.

Iczik. Piteze gepóre! csakh suk csudabugara van ennek a khüzüsögyekkel buldogithu khurmánynak! csak képzelje Mihály gazda, czek a csudálatus bugarak mustan meg már azirt lamentálnak, hugy az elitélt szabadelvő ojságszerkhesztüknek, pénzbirságáhuz a becsöletes hazafiak adakhuznak egy pár furintut kárputláské-pen, —azt mundják hugy a thöntetés khurmány ellen . . . vár e gepóre . . . hugy furduljanak fel én helyettem.

Mihály. Sose törödjünk mi azzal szomszéd! ha megpukkadnak is mérgökben, azért tömik azért fizetik őket, hogy csaholjanak a becsületes emberekre vagy kell vagy nem. Aztán meg, ha már tüntetésnek deklarálják is a jószivüséget, akkor sem a kormány e l l e n lenne az tüntetés, hanem a szegény hübele Balázs módjára elitéltettek mellett. Itéljenek csak el igaz ügyért valamelyik deákpárti szerkesztőt, adakozunk mi arra is ugyi szomszéd?

Iczik. Vós zagt khend Mihály gazda! ha valamenyi deák párthi szerkesztüt a hüvösre raknák hallja khend! zoloch leben szász eszthendeig még azothán, mikhur Kossuth apánk haza gyün, én is ajándékuznám nekik kárputlásul száz penghü . . . menyit is mundtam hallja khend?

Mihály. Hát szász pengő forintot . . .

Iczik. Hündert Güldn Müncze? még is suk lenne hallja khend! nem vagyok én bálbósz . . . sem fináncz-miniszther, usztán nincs nekem Magyarurszágom, a mely kifizesse az aduságom ha deficitet csinálum . . tholán elég lenne thiz furint is?

Mihály. Már hiszen az Iczik szomszédtól függ, hogy menynyit adna.

Iczik. Thüllem fögg khedves Mihály gazda? nuhát akhur varklich, ajándékuznám nekik egy furinthut . . . seinba.

Csepütelegráf.

A „Századunk" örömmel tudatja, hogy Grivicsics és Neipperg urak az „Ausztria" czimü biztositó társulat föügynökségét itt Pesten akarják felállitani, hahogy alügynökül Klapka honvédtábornok urat megnyerhetik.

A „Pestis Napló"-ban a kakati egészségügyi bizottmány figyelmezteti Borsszem Jankó prenumeránsait és olvasóit, hogy azon laphoz ezután csak kesztyüs kézzel nyuljanak, mert a rajta lévő festék oly mérges, hogy legközelebb az ispán vadászebe véletlenül egy darabkát elnyelvén a maszlagulyás lapból, — rögtön megveszett tőle.

Az „Idők hamis Tanuja" irja, hogy Perczel Mór, a méltánytalan magyar nemzet iránti bosszuból Rómába ment, (valószinü, mert már három hét óta az országgyülésen nem láttuk) s beállott abbénak Liszt mellé.

Az „Esti lapu" a felett vezérczikkez már 8 nap óta, — hogy mi az oka annak, hogy a pesti háziurak, a legközelebbi fertálykor 25%-tal steigerolták fel a házbért? Álfi jeles köpenyegforgatónk végre igy fejti meg a kérdést : az az oka, mert a Romániából kiüldözött zsidók, mind Pesten telepedtek meg.

A „Pesti Hirnyög" hirdetései szerint — Ebergényi Julia — ha a 20 évet kitöltötte — azután ajánlkozik valamelyik kanonokhoz . . . gazdaszszonynak.

A Ludas Matyi szerkesztőjére rótt 600 frt pénzbirság törlesztéséhez folytatólagosan befolyt :

B. U j v á r o s r ó l Liszkay Ferencz küldeménye, a polgárság részéről 48 frt. É r m i h á l y f a l v á r ó l Porcsalmy Antal által többen 2 frt 60. T o r n a l y á r ó l Kállay István által többen 4 frt 20. Továbbá : Farkas Mihály vörös sapkás honvédbajtárs Temesvárról 1 frt. M. M. Márm. Szigetről 2 frt. Nagyszokolyi olvasókör 50 kr. F a j k ü r t r ő l Bende Péter 1 frt. Csaplovits János 20 kr. Öszvesen 59 frt. 50 kr.

A nemes keblek részvétéért szives köszönetét fejezi ki a szerkesztőség.

Rajzoló **Blumberg**. | Felelős szerkesztő : **CSORBA ÁKOS**. Kiadó-laptulajdonos : **MÉSZÁROS**. | Metsző **Huszka**.

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18. sz.